

आत्मद्विषांसुतमिति सुतग्रहणं स्वात्मजसाम्यार्थम् धर्मपथेयमस्य वृत्ते स्थितः ॥ १३ ॥ चक्रमाज्ञासेनावारथस्य वाचकम् मानसाचलमभिव्याप्य प्रवर्तते किंपर्यंतमित्यत आह अर्कोरश्मिगणैर्यावत्तपतितावत् ॥ १४ ॥ यद्यस्माद्रंजयिष्यति अथ तस्मान्मनोरंजनैर्हेतुभिरमुं राजानमाहुः मनोरंजनकैरिति चेष्टितविशेषणम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ मातरीव भक्तिर्भजनं यस्य आत्मनो देहस्यार्द्ध इव पत्न्यां प्रीतिमान् ॥ १७ ॥ नंदिसुखं वर्द्धयतीति तथा मुक्तसंगेषु प्रकृतः संगो यस्य दंडपाणिरिवेत्यपराधानुपेक्षणमुच्यते नादं व्यमित्यत्र पक्षपाताभाव उक्तः ॥ १८ ॥ अयं त्वितितुशब्देन निरुपमत्वं दर्श

नादं व्यंदं डयत्येषः सुतमात्मद्विषामपि ॥ दंडयत्यात्मजमपि दं व्यंधर्मपथे स्थितः ॥ १३ ॥ अस्याप्रतिहतंचक्रं पृथोरामानसाचलात् ॥ वर्तते भगवानर्को यावत्तपति गोगणैः ॥ १४ ॥ रंजयिष्यति यल्लोकमयमात्मविचेष्टितैः ॥ अथामुमाहूराजानं मनोरंजनकैः प्रजाः ॥ १५ ॥ दृढव्रतः सत्यसंधो ब्रह्मण्यो वृद्धसेवकः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां मानदो दीनवत्सलः ॥ १६ ॥ मातृभक्तिः परस्त्रीषु पत्न्यामर्ध इवात्मनः ॥ प्रजासु पितृवत्स्निग्धः किं करो ब्रह्मवादिनाम् ॥ १७ ॥ देहिनामात्मवत्प्रेष्ठः सुहृदां नंदिवर्द्धनः ॥ मुक्तसंगप्रसंगो यं दंडपाणिरसाधुषु ॥ १८ ॥ अयंतु साक्षाद्भगवांस्त्र्यधीशः कूटस्थ आत्मा कलयाऽवतीर्णः ॥ यस्मिन्नविद्यारचितं निरर्थकं पश्यंति नानात्वमपि प्रतीतम् ॥ १९ ॥ अयं भुवो मंडलमोदयाद्रेर्गोमैकवीरी नरदेवनाथः ॥ आस्थाय जैत्रं रथमात्तचापः पर्यस्यते दक्षिणतो यथाऽर्कः ॥ २० ॥ अस्मै नृपालाः किल तत्र तत्र बलिं हरिष्यंति सलोकपालाः ॥ मंस्यंत एषां स्त्रिय आदिराजं चक्रायुधं तद्यश उच्चरंत्यः ॥ २१ ॥ अयं महीं गांदुदुहेऽधिराजः प्रजापतिवृत्तिकरः प्रजानाम् ॥ यो लीलयाऽद्रीन् स्वशरासकोट्याभिदन्समांगामकरोद्यथेंद्रः ॥ २२ ॥ विस्फूर्जयन्नाजगवंधनुः स्वयं यदा चरत् क्षमामविषत्यमाजौ ॥ तदानिलिल्युर्दिशि दिश्य संतोलांगूलमुद्यम्य यथामृगेंद्रः ॥ २३ ॥

यति कोऽसावात्मा तमाह यस्मिन् प्रतीतमपि नानात्वमर्थशून्यं पश्यंति ॥ १९ ॥ आउदयाद्रेस्तत्पर्यंतं गोप्ता गोपायिष्यति तदर्थं पर्यस्यते पर्यटिष्यति प्रदक्षिणी करिष्यतीत्यर्थः ॥ २० ॥ तदा प्रदक्षिणां कुर्वते अस्मै मंस्यंते ज्ञास्यंति तस्य यश उच्चरंत्यः कीर्तयंत्यः ॥ २१ ॥ इंद्र इवाद्रीन् विभिदन् ॥ २२ ॥ लांगूलमुन्नम्य यथामृगेंद्रश्चरति तथा धनुर्विस्फूर्जयन् यदा क्षमामचरत् ॥ २३ ॥